

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות שמיני - תזו"מ תשפ"ה • עלון מס' 162

השגחה שבועית

ולהשאיר חמשת אלפים בצד

הסיפור הבא נראה לי מתאים במיוחד כדי להודות להקב"ה על שבע שנים של אור שהביא לעולם. יהודי מקרית גת סיפר לי: אני מסיע יהודי מירושלים ברכב שלי, ופתאום הוא שואל אותי, האם אתה מאזין לקו השגחה פרטית?

הרגשתי קצת לא בנוח שהוא נכנס לי ככה לחיי הפרט. הנוסע שלי הרגיש בחוסר הנוחות שלי, אבל המשיך ואמר - אני מבקש סליחה על שאני מתערב, אבל פשוט אני יכול לעצור בעצמי שלא לשכנע את כל מי שאני פוגש להאזין לקו.

כאן מגיע סיפור חייו של הנוסע הירושלמי שלי: כילד גדלתי עם סיטוי חובות. אבא שלי גלגל חובות בצורה בלתי נתפסת. סבלתי מזה באופן נורא, והחלטתי שאצלי זה לא יקרה.

התחתנתי לפני 20 שנה בס"ד, ומאז חייתי כל הזמן בחסכון. חסכתי בכל תחום אפשרי, בשבת הייתי נותן לילדי חצי מנת דג, ועוד כל מיני צמצומים משונים.

כולנו סבלנו מהחסכון המופרז שלי, והפלא הגדול היה, שלא הגעתי למטרה שלשמה חסכתי. לא הצלחתי לשמור כסף בצד כדי למנוע גלגולי חובות בעתיד.

ככה חייו עד לפני ארבע שנים. עד שגיליתי את 'קו השגחה פרטית'.

התחלתי להאזין לקו, ולאט לאט נכנסה בי האמונה הפשוטה, שאני אומר כל יום בברכת המזון, כי הוא קל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. הקב"ה נותן את הפרנסה, הוא מחליט כמה יהיה לי, וכמה אשאיר בצד.

לא יעזרו לי חסכונות בלתי שפויים. זה לא יביא לי כלום, זה מביא רק דקדוקי עניות.

נהייתי אדם נורמלי, התחלתי להתנהג כאחד האדם, אני קונה לכבוד שבת כמה סוגי דגים, הכל בצורה מכובדת, כראוי לבן מלך.

והפלא הגדול, שבעצם אחרי ששומעים את קו השגחה פרטית זה בכלל לא פלא, שכיום אני מצליח להשאיר 5000 שקל בחודש בצד!

היהודי הירושלמי מסיים ואומר לי: כעת אתה מבין למה אני כל כך מולחב, ולמה אני משכנע כל מי שאני יכול להתחבר לקו המופלא הזה?

ולנו נשאר להודות להקב"ה על שבע השנים המופלאות, ולבקש על העתיד, שנוכל לפרוש את האמונה בכל העולם כולו.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבל

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

השקעה משתלמת - ובטוחה

מבלי טורח ויגיעה.

האבא הטוב, שהוא העשיר הכי גדול בעולם, ישלח לו את התוספת בלי עמל ויגיעה! כן כן, אצלו בבית הוא יראה את ברכת ה', ויהיה לו כל מה שהוא צריך!

אז איך זה שיש כל כך הרבה אנשים לחוצים ולא רגועים, ואיך זה שלא כל אחד מקבל את התוספת בלי עמל ויגיעה? זאת מפני שיש תנאי אחד, כפי שכותב רבינו: **כאשר יבטח על האלוקים בה!**

ובטחון זאת מידה שצריך לקנות. יש אנשים שמתחילים לחשוב מחשבות, איך ישיגו את הכספים האדירים שיודקקו להם בעתיד. להם אומר רבינו: רוצה להשקיע? מצוין. את כל ההשקעה שחשבת לשים בכל מיני השתדלויות שאולי יניבו ואולי לא, תשקיע בלימוד שער הבטחון! בחיזוק האמונה! ההשקעה הזאת בודאי תשתלם לך.

איננו צריכים לחפש הוכחות. קיימים סיפורים על יהודים מדורות קודמים ומדורנו אנו, מתלמידי חכמים וצדיקי עליון מפורסמים, וגם מיהודים פשוטים לכאורה, שבטחו בה', וקיבלו כל מה שהיו צריכים ישירות משמים, באמצעות סיבות מסוימות שונות שאיש לא יכול להעלות על דעתו. ומדוע לא כולם זוכים לזה? מפני שההבדל טמון במידת ההשקעה שבלמוד הסוגיה של בטחון.

תבואה"ו - בגימטריה 420. כאשר חסרים ליענקל 420 ש"ח, אף אחד לא עושה מזה עסק. הוא מגלגל קצת מפה לשם ומסתדר. 4,200 נשמע סכום קצת יותר רציני, אם מוסיפים עוד אפס, זה כבר נראה עניין שצריכים לערוך עבורו מבית, ואם מוכרחים להשיג 420,000 שקלים או דולרים - זה כבר נשמע משהו שבכלל אי אפשר להשיג, והדאגה והלחץ בלתי נסבלים.

אבל זה רק בעיניים שלנו. אצל אדון העולם אין שום הבדל. אם צריך תוספת של 420 או של 420,000, אצלו הכול היינו הך. **"לי הכסף ולי הזהב"** (חגי ב'). הבה נעמיק את ההכרה בכך, ונזכה לרוב שפע ברכה והצלחה עם כל התוספות, בשמחה רבה ואמרו כולם, אמן סלה.

(מתוך שיעור 106 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישיר 02-3011904).

בקשו רחמים מרובים עבור האברך
ר' יצחק בן **בשא** {קלצקי} הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים:
077-4822963

השאלה על חובת ההשתדלות היא שאלה רצינית. מה יהיה צריך לעשות כדי שתהיה לו פרנסה? בפרק ד' בתחילת החלק השני פוסק רבינו, כי יש לעשות השתדלות כדי להשיג את צורכי הבית היומיומיים, הבסיסיים. לשם דוגמא ניקח לנו את יום שלישי, ח' באייר. מה צריך ביום כזה? בגדי קיץ ללא סוודר ומעיל, ארוחות פשוטות של יום חול, מים וחשמל במידה ובמשורה, ואולי יש אירוע קטן במקום הלימוד של ילדינו וצריך גם ממתק. כמה עולה יום כזה? כמה עולה שבוע שבו כל הימים הם ימי שלישי? שכאלו?

כיוון שיום שלישי אינו דומה לימי חמישי וששי, שבהם כבר מתכוננים לשבת ולאחרונים, וכיוון שהשבוע השני של אייר שונה לגמרי מהשלישי, שבו חל ל"ג בעומר - אז גם אם לא נלך עד הקצה האחרון, ונדמיין כאילו כל הימים היו ימי שלישי, וניקח לדוגמא חודש שאין בו סערות יתירות, כמו אייר וחשוון, נגיע למסקנה שעל פי רבינו, מוטלת עלינו חובת ההשתדלות לגמור את החודש, והכוונה לחודש רגיל בלי הוצאות יתרות. הקיום הבסיסי של הבית.

את ההשתדלות הזו יש לעשות **במה שזימן לו הבורא**, באמצעות מלאכה שמתאימה לאופי ולכישורים, שמתואמת עם השולחן ערוך, ושנאפשרת לעבוד את ה', לעסוק בתורתו ולקיים מצוותיו.

כאן מתעוררת שאלה גדולה ועצומה מאוד, שמעסיקה המון אנשים ומפעילה את המין האנושי בריצה חסרת מנוחה אחרי הכסף: מה יהיה כאשר יצטרכו יותר כסף? מה עם בין הזמנים וכל התעסקות שצריך לספק אז לצעירי הצאצא? מה עם העונה של תחילת הלימודים וקניית כל הציוד הדרוש? מה עם החגים ומה עם פסח???

ומה קורה כאשר זוכים בתינוק חדש במשפחה, לילד שהופך לבחור וצריך תפילין מהודרות ואת כל הישמונה בגדים' ושמחת הבר מצווה, וכשזוכים למתנה הגדולה שכבר יש חתן בבית, או כלשה? או אז, צריכים להוציא בכל יום אלפי שקלים!

מה יקרה אז? איך נסתדר? מה נעשה? מהי חובת ההשתדלות לגבי העתיד השמח הזה, שאנחנו מתפללים שיהיה רק שמח?

רבינו מכנה צרכים אלו בשם 'תוספת'. ועליה הוא אומר מילה אחת: **תבואה**: וכך מגלה לנו רבינו בחיי בן יוסף בלשונו הזהב סודות שמים: **אם יגזור לו הבורא בתוספת על זה, תבואה**

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

חוזה מתבטל וחוזר נחתם

מספר אברהם מהמרכז: זכיתי בדירה בצפון ב'מחיר למשתכן', וכיוון שלא התאים לי לעבור לעיר הצפונית, החלטתי להשכיר את הדירה, ובהכנסה מהשכירות לשלם את המשכנתא.

פרסמתי מודעה במקומות המתאימים, יצרתי קשר עם מתווכים שמכירים את האזור, וחיכיתי לטלפון שיסגור את העסקה. הרבה זמן חיכיתי. הרבה טלפונים קיבלתי, אבל אף אחד מהם לא הביא איתו שוכר רציני. האזור החדש הוצף בדירות המוצעות לשכירות, והשוכרים הפוטנציאליים הסתדרו עד מהרה בדירות מוצלחות לא פחות מזו שלי.

התפללתי לה' שיעזור לי, והנה, סוף סוף מודיע לי מתווך שהוא מצא לי שוכרת רצינית. היא כבר הגיעה לראות את הדירה, וזו מצאה חן בעיניה. אני מוזמן לסיים איתה את העסקה!

שמחתי מאוד בישועה, קמתי ונסעתי צפונה. השוכרת העתידית - אישה בודדה, עולה מחבר העמים - התלהבה מהדירה, וחתמה על החוזה ועל שנים עשר צ'קים. סימתי את העניין בהרגשה טובה, אולם אחרי יומיים קיבלתי שיחה מזוהה: על הקו הייתה האישה שחתמה על החוזה. קשה לה לדבר בעברית, ולכן היא מבקשת שאדבר עם האדם שנמצא לידה.

הוא לקח את הטלפון והציג את עצמו, "אני העורך דין של הגברת. היא אמרה לי שהיא עומדת לעבור לשכירות בדירה שלך, אבל התברר שהחוזה שבדירה שבה היא מתגוררת עכשיו - עדיין בתוקף, והיא לא יכולה לבטל אותו".

"מה פירוש?"

"הפירוש הוא שהיא צריכה להמשיך לשלם שכירות במקום שבו היא גרה כעת. היא חתמה שם על חוזה שתקף לעוד כמה חודשים, ואינה יכולה לבטל אותו".

"אבל גם איתי היא חתמה על חוזה".

"נכון, אבל היא לא יכולה לבטל את החוזה הקודם. תבין: היא לא יודעת עברית, לא בדיוק הבינה את התוכן של החוזה, וכשבעל הבית שמע שהיא רוצה לעבור דירה, הוא הסביר לה שזה ממש לא רלוונטי, כי עד שהחוזה שלה יסתיים יעברו עוד כמה חודשים".

הבנתי. האישה הזאת לא באמת יכולה לשכור את הדירה שלי, אף על פי שהיא חתמה על חוזה, ושהכול ביושר מצדי. "אתה יכול לתבוע אותה", הזכיר העורך דין, "ולדרוש ממנה דמי ביטול".

נכון, אני יכול לדרוש פיצויים וזה יהיה צודק לגמרי, אבל איך אני עושה את זה לאישה בודדה שאין לה מדי הרבה כסף?

אמרתי, "טוב, אני מבין שהחוזה מבוטל, ולגבי פיצויים, אחשוב על כך". אבל כבר באותו רגע ידעתי שאני לא ממשיך לחשוב. שאני מוותר לגמרי ומקווה לה' שיעזור לי. הרי כל כך הרבה טובות הוא עשה עימי. לא כל אחד מצליח להגיע לדירה ב'מחיר למשתכן', וכמה עליי להודות על כך!

התחזקתי בבטחון, ומיהרתי להפץ שוב מודעה חדשה על דירה להשכרה.

עוד באותו יום קיבלתי טלפון. "תגיד", שאל האיש בלהיטות, "יכול להיות שהדירה שלהשכרה נמצאת בבנין האמצעי?"

"כן", עניתי.

"והיא עדיין פנויה?"

"אהה".

"איזו השגחה פרטית! אנחנו רוצים לשכור אותה!"

וכך מגלה לי השוכר החדש, כי כיום הוא גר באותו בנין בדירה שכורה. הוא נהנה באזור ורוצה להמשיך לגור בו, אך הגיע הזמן לחדש את החוזה, ובעל הבית אמר לו שהוא עומד למכור את הדירה.

"לא ידעתי איך להסתדר עם הבשורה הזאת", אמר לי השוכר, "כבר השקענו בדירה ריהוט מתאים, חשבנו שנאריך בה ימים, והנה, כבר צריך לעבור. הדירה שלך היא פשוט נס בשבילנו. היא בדיוק בגודל ובצורה של הדירה שבה אני גר עכשיו, הריהוט מתאים, והכול מסתדר מצוין!"

הוא שמח בהשגחה הפרטית שלו, ואני שמחתי בהשגחה הפרטית שלי.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון "סיפור מס' 207").

עד הבית

ירדתי מהאוטובוס, ורק אחרי שהוא נעלם מהכביש שמתי לב שהשארתי בו את הכובע שלי. לא נעים לאבד כובע, זה דבר יקר שאיני יכול לוותר עליו, וצריך לראות מה אפשר לעשות כדי שהוא ישוב אליי.

התארגנתי עם כובע חלופי, והתקשרתי למוקד האבירות כדי לנסות לאתר את הכובע. "הכובע שלך כאן, בתחנה המרכזית", ענה לי הפקיד.

לא רציתי ללכת לתחנה המרכזית, כי המקום הומה אדם, ויש שם בעיות גדולות בענייני שמירת העיניים. אני מכיר את עצמי כמי שיהיה לו קשה מאוד להסתדר במקום כזה בלי להיכשל, ולכן נמנעתי מללכת לשם.

התפללתי לה' שיעזור לי ואוכל לקבל את הכובע שלי בחזרה בלי מכשולות. והנה, רק עברו כמה ימים, והכובע הופיע אצלי בבית.

יהודי שאיבד מזוודה נסע לתחנה המרכזית לקחת אותה, ושם הוא ראה את הכובע שלי, ולקח על עצמו להחזיר לי אותו. הוא העתיק לפלאפון שלו את מספר הטלפון שרשום על הכובע שלי, וניסה ליצור איתי קשר לא פחות מחמש עשרה פעמים! בכולן הוא לא קיבל מענה, כי הוא התקשר בדיוק בזמני הסדרים בכולל.

אבל הוא לא התייאש. כשהקב"ה רוצה, גם זה לא מפריע לכובע להגיע. אותו יהודי הכיר את אבא שלי, התקשר אליו לשאול איפה אני גר, וטרח לבוא ולהביא לי את הכובע עד הבית.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון "סיפור מס' 210").

אם אין תפילה אין קמח

בדיוק היום קמתי באיחור. בדיוק היום, כשיש לי הרבה יותר עבודה מכל יום אחר.

אני עובד כמשגיח כשרות במאפייה. בדרך כלל העבודה שלי מתחילה יחד עם הפועלים האחרים. הם עוסקים במלאכתם, ואני מפקח עליהם שיעשו את העבודה כהוגן, על פי ההלכה. מפריש חלה, תרומות ומעשרות, ועושה כל מיני דיוקים והקפדות חשובות, כדי להעניק לקונים את הכשרות המעולה ביותר.

היום העבודה שלי אמורה להתחיל מוקדם יותר, כי היום מגיעה אספקה חדשה של קמח, ואני הוא זה שצריך לבדוק אותו ולראות שהוא נקי מנגיעות של חרקים. כבר לפני כמה ימים הודיעו לי שבימים הזה אצטרך להתייבב במאפייה עוד לפני העובדים.

ובדיוק היום אני מוצא את עצמי בשעה לא כל כך מוקדמת, עוד לפני תפילת שחרית. בתחילה חשבתי ללכת להתפלל בשטיבלאך טלאים-טלאים, לומר מהר את מילות התפילה, ולאסוף לי את הקדישים משלל מגיינים - מכאן 'ברכו', שם 'קדיש', פה 'קדושה', וכן הלאה עד שאמלא את המכסה היומית, וכך יצא שגם התפללתי מהר, גם עניתי לכל ה'קדישים', וגם הגעתי בזמן...

אבל הרגשתי שזה לא זה. איזו מין תפילה היא זו? עזבתי את כל החשבונות, והלכתי להתפלל ביישוב הדעת, במניין אחד מתחילה ועד סוף.

מיד אחרי התפילה הגעתי למפעל, ושם עדכנו

השלוחה
לשמיעת
הסיפורים

שהתפרסמו בעלון
11 שאלות * שלוחה 2 ואחר כך 9

מי קובע את התורים

השעה תשע וחמש דקות בבוקר, ואני מקבל טלפון מחמותי: "תעשה לי טובה

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

ביגוד לרוב האנשים, הרואים בימי ערב פסח תקופה של שמחה והתחדשות, אצלי הם צורבים בויכוח כימי של קושי ומתח. הלחץ הכרוך בניקיון יסודי של הבית, בריצות המתישות בין חתיות לקניות מוון ובגדים, ובעיקר בדאגה הבולטת פוסקת לארגון הכספי, הפכו את ימי ערב החג לסיטו שחתי. בשנה האחרונה גיליתי את קו התוכן שלכם. השיעורים והסיפורים המושמעים בו הפיחו בי תחושת בטחון ועלווה שלא הכרתי. גם מבחינה כלכלית הצלחתי להתארגן באופן מפתיע. אין לי מילים להביע את תודתי.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

יש לי דירה המיועדת להשכרה. בתקופה האחרונה הדירה עומדת ריקה בלי שוכרים. מי שידוע מבין, שאין זו רק מניעת רווח, אלא זהו נזק עצום. תשלומי המשכנתא לא מחכים לתשלומי השוכרים, אלא יורדים בעקביות מדי חודש. לאור המצב החלטתי להתחזק באמונה ובטחון בה', וגם לעודד אחרים לעשות זאת, ולכן תרמתי להפצת האמונה והבטחון ביישוב שלם, כדי לזכות ולראות ישועה. לאחר ימים ספורים בלבד קרה הבלתי יאמן - נמצא שוכר שחתם על חוזה אחרי טווח עבר הדירה.

והיגש מיד לשווער. תגיד לו שיש לו תור במשרד הפנים בשעה תשע ועשרים. שייקח מיד מונית וייסע למשרד שבהר חומה".

השווער שלי - חמי, שהיה באותה עת ליד בית הכנסת במקום ללא קליטה, ולכן ניסתה חמותי להשיג אותו דרכי. הבנתי את דחיפות העניין: בכל שנה לפני פורים נוסע חמי לארה"ב, שם הוא מזכה את הרבים במצוות צדקה. השנה היה עליו לחדש את הדרכון, ובגלל כל מיני תקלות, העניין התעכב עד עכשיו. התור הזה במשרד הפנים דחוף ממש, ותיאיתי לעצמי שחמי ימהר ויעשה כבקשת אשתו.

אולם, ברגע שפגשתי בו הוא אמר, "מה? תור בשעה תשע ועשרים? אבל עדיין לא התפללתי. קודם כול אתפלל, ואחר כך נראה מה לעשות. תעדכן אותה בבקשה שעכשיו אין לי אפשרות לנסוע להר חומה".

הרגשתי קצת לא נעים להעביר מסר כזה, אולם הקב"ה עזר ולא היה עליי למלא את התפקיד. ברגע שיצאתי מהבניין קיבלתי מחמותי שיחה נכנסת, "תגיד לשווער שדחו את התור לשעה עשר וחצי".

מלהקפיד על תפילה - לא מפסידים!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 208.)

הבניות פסקו

את הבת שלי, שרה'לה, ילדה מתוקה וחייבנית, שלחנו לגן מתוך נחמד. הכול היה בסדר גמור, עד שיום אחד היא התחילה לבכות שהיא לא רוצה ללכת לגן. חשבנו שזו תופעה חולפת, פיתנו אותה בממתק קטן, ואיכשהו היא הגיעה לגן. כשאשתי הגיעה לקחת את שרה'לה הביתה, אמרה לה הגננת שהיא כל הזמן בכתה. זה היה מוזר, אבל נראה כמשהו חד פעמי. קורה.

ביום הבא שרה'לה שוב עשתה בעיות, וגם ביום שאחר כך. בגן היא ישבה ובכתה, צעקה והתרגזה, או סתם בהתה בשקט במתרחש סביבה, בלי לעשות כלום. שרה'לה הפכה לילדה מרידה ונרגזת, שונאת את הגן ומחוללת מלחמות בכל בוקר מחדש.

אחרי פורים הודיעה לנו הגננת שהיא לא מוכנה להמשיך כך. "אחרי פסח שרה'לה לא חוזרת אלינו". זה היה פסק כואב מאוד, הן לגננת והן לנו, אולם הבנו את הגננת, שכבר סבלה מרורים מהתנהגותה של הילדה.

אמרתי לאשתי, "אנחנו צריכים להתחזק באמונה". התיישבנו ללמוד בספר שער הבטחון, ואחרי עשרים דקות, לפתע נזכרה אשתי בסיפור ישן.

לפני שנתיים היא ניהלה גן, ובגלל סיבות אישיות היא העבירה אותו לבת דודתה שגרה באזור. חלק מההורים המשיכו לשלוח את הילדים לגן שהועבר לבת הדודה, וחלקם שלחו לגנים אחרים. בין הילדות הייתה ילדה שהרבתה לבכות. אשתי סיפרה על כך לבת הדודה, ואמרה לה: "לא כל כך פשוט להסתדר עם הילדה הזאת".

הלשון הרע הזה התיישב היטב על ליבה של בת הדודה, וכאשר ההורים ביקשו להמשיך להביא את הילדה לגן שהועבר, הגננת החדשה סירבה לקבל אותה. היא טענה שעכשיו היא צריכה להרגיל את הילדים לגננת החדשה וללמוד מחדש את כל המערך של הגן, והיא לא יכולה לקחת על עצמה גם פרויקט של ילדה שבוכה הרבה.

הילדה לא התקבלה לגן, ולאשתי אין שום מושג מה היה אחר כך. האם הילדה הסתדרה בגן אחר? ואולי לא? ייתכן שהיא צריכה לבקש סליחה מהורי הילדה ההיא.

השגנו את מספר הטלפון של המשפחה, אשתי התקשרה אליהם אך לא נענתה. רק לאחר ניסיונות רבים, יום אחד בשעות הבוקר ענתה לה סוף סוף אמה של הילדה.

האישה קלטה מיד במה מדובר, ואמרה, "לסלוח? למה שאני אסלח? אני ממש לא סולחת! אין לך מושג כמה קשה היה לנו אז".

אשתי אמרה לה: "דווקא יש לי מושג", והיא סיפרה לה על ההתמודדות שלנו עם ההתנהגות של שרה'לה. שוב ושוב היא התנצלה מעומק ליבה והתחננה לאמה של הילדה שתמחל לה. אחרי עשרים דקות של שיחה לא פשוטה ומלאה ברגשות כואבים, הסכימה האם לסלוח, והן איחלו זו לזו נחת מהילדות.

עברה חצי שעה מאותה שיחה, ואשתי החליטה להתקשר לגן של שרה'לה. "מה שלום שרה'לה?" היא שאלה את הגננת.

וזה ענתה לה כצפוי: "אגיד לך את האמת, לא יודעת מה עבר על שרה'לה, אבל אני מוכרחה לומר לך שכבר הרבה זמן אני לא זוכרת אותה ככה. לפני חצי שעה לפתע היא התחילה לחייך, לשחק ולשתף פעולה, להיות ממש כמו שהייתה בתחילת השנה. אם היא תמשיך כך, היא תוכל כמובן להמשיך לבוא לגן גם אחרי פסח".

נו טוב, היא לא ידעה על שיחת הטלפון שהפכה עולמות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 209.)

אותי בהתנצלות גמורה שהייתה להם טעות: הם חשבו שהקמח אזל, אולם למעשה יש עוד מספיק קמח, כך שבקמח החדש אוכל לטפל ביום אחר. היה מרגש לראות איך הקב"ה סידר את העניינים כדי שאוכל להתפלל כראוי.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 212.)

אצלנו מתפללים על כל דבר

באיזה אורח נחמד זכיתי! אחיין שלי הגיע אליי לשבת בהפתעה גמורה, וממש שמחתי לקראתו. "כמה טוב שבאת", אמרתי לו, "אוכל יש בשפע, וגם מקום ללון. רק מיטה בשביל להעמיד באותו מקום - אין, אבל אני כבר דואג שתהיה לך". התקשרתי לגיסי שגר בסמוך, ושאלתי אותו האם הוא יוכל להשאיל לי מיטה מתקפלת.

הוא השיב בחיוב, אולם כשהגעתי לביתו כדי לקחת את המיטה, שמתי לב שהיא עקומה, והמזרן דק מדי. אולי אפשר לקרוא לה בשם 'מיטה', אבל אי אפשר לישון עליה. חזרתי לביתי וסיפרתי לאחיין שאני קצת נבוך, כי עדיין אין לי מיטה בשבילו. "אצלנו מתפללים על כל דבר", אמר לי האחיין בתמימות, "תתפלל לה, ותהיה לי מיטה".

אימצתי את העצה הפשוטה שלו. איך לא חשבתי עליה בעצמי? התפללתי לה' שיזמן לי מיטה עד מהרה. אחר כך יצאתי מהבית לסידורים שונים, ובחזרו, בכניסה לבניין פגשתי שכן ושאלתי אותו, "אולי יש לך מיטה מתקפלת בשביל אורח שהגיע אליי?".

"כן!" הייתה התשובה של השכן. תשובה פשוטה ונחוצה, פרי עצה פשוטה של אחיין חביב וצעיר. ברוך ה' הייתה לנו מיטה לאורח, והיה גם סיפור נחמד על כוחה של תפילה, לספר לילדים בשולחן השבת.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 213.)

חסד עם בעל הבית

שכן שלי הוא אדם חכם: אנחנו גרים במקום מרכזי בארץ, שיש בו ביקוש לדירות לשבת ולכל מיני אירועים. מה עשה השכן שלי? לפני שהוא יצא לחו"ל למשך תקופה, הוא אמר לי: "תראה, אני עוזב את הדירה למשך תקופה די ארוכה, וחבל שהיא תעמוד ריקה בזמן שיש אנשים שמעוניינים להתאכסן באזור. אני מבקש ממך, אם תוכל, להשתמש בדירה בכל זמן שתצטרך אותה, וגם לתת אותה לאחרים שיהיו ממנה".

שמחתי מאוד בנדיבותו של השכן. בזכותו יכולתי להזמין לשבת בקלות את ילדיי הנשואים, וגם לאפשר לאחרים ליהנות מהטובה.

יום אחד הבחין השכן שמתגורר תחת דירת שכני, שיש נזילה מכיוון הדירה. "תוכל לבדוק שהכול בסדר?" הוא שאל אותי.

בדקתי. הכול היה בסדר. לא ראיתי שום רמז לשום תקלה, אולם בשבת שלאחר מכן התארח שם מישהו, והוא כבר שם לב למשהו מוזר: הוא גילה שארון המצעים ספוג במים, וכל המצעים רטובים.

התקשרתי לשכני שבחוץ לארץ וסיפרתי לו על הבעיה שהגלתה. ברשותו הוצאתי את כל המצעים לכביסה ולאוויר, וכך הם ניצלו מעובש חסר תקנה. הזמנתי לדירה בעל מלאכה, שתיקן את התקלה וחסך לשכני נזק עצום. אותו שכן רצה לעשות חסד עם אחרים, ובסופו של דבר, באמצעות החסד הזה זכה שיתחסדו עימו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 211.)

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לזכות ב. נ. ג. ח. לזווג הגון בקרוב

לזכות ע. ב. נ. ג. ח. לזווג הגון בקרוב

לעילוי נשמת הצדקת אילת בת אמונו וגאולה כחן מאילת שוקיבה רבים מאחיו לאבינו שבנשמים

זכו בשותפות קבועה "בשכונה שלמה"

לעילוי נשמת חיה שרה ע"ה בת יחזקאל שרגא ז"ל

לעילוי נשמת שלמה זלמן בן שמואל יהודה

לזכות י.צ.ה ב.נ. פ. להצלחה בחיידר החדש ולהצלחת כל אחיו

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742

או בקו ההשגחה פרטית 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי	משלוח בדואר	בעמדות נדרים פלוס
57390056	ל.ת.ד. 5475 ירושלים	ע"ש השגחה פרטית
סניף 902 חשבון		

השגחה פרטית בהתאמה אישית

שמעתם? התפעלתם?

התלהבתם משיעור של אחד
המגיידים ואתם רוצים לשמוע אותו
בשלוחה ישירה?

בנוסף להשמעת השיעורים
בקו השגחה פרטית הכללי,
ניתן לחייג ישירות
לסדרת השיעורים המבוקשת:

הבטחון היומי
"חמש דקות אמונה בכל יום"
הרב פינחס שפר
שליט"א
02-30-11-905

שיעור שבועי
ב'שער הבטחון'
הרב דוד קלצקין
שליט"א
02-30-11-904

פרנסה בהרחבה
באמונה ושמה
שיעור שבועי מאת
הרה"צ ר' בעריש
שוניבאלג שליט"א
02-30-11-907

חיים של רוגע
ושמחה
שיעור שבועי מאת
הרה"צ ר' יהודה
מאנדל שליט"א
02-30-11-906

'קו השגחה
פרטית' לנשים
02-30-11-909

שיחת החברים
חבורה שבועית
באמונה
02-30-11-908

'קו השגחה
פרטית'
הקלטת סיפורים
אישיים מהשטח
02-30-11-902

קו השגחה
פרטית' לילדים
סיפורים מיוחדים
מהרב קלמן
רוזנגרשן שליט"א
02-30-11-901

כמו כן ניתן לשמוע
כלל השיעורים

במס' הראשי
02-30-11-300

או במס' המקוצר
*6176

חוכמה ועשירות

אאמו"ר הקדוש (הרה"ק רבי צבי הירש ממזנקאטש) זי"ע היה אומר, כי מאמר העולם כי העשיר הוא חכם, וכן נראה בחוש באנשים שהם פשוטי הדעת (וכן אנשים שהיו באמת נמוכי השכל קודם שנתעשרו, ואחר כך) כשהעשירו נשמע מהם דברי חוכמה ויהגו בהשכל ודעת, והוא העניין על פי דברי התיקוני זוהר הק': כי חכמה - תמן רווחא דמזונא. וממילא כשנשפע עליו רווחא דמזונא הרי זה בא מ"חכמה", על כן נעשה חכם בעינינו, עד כאן דברי הרב. ושאלני אחד, כי אם כן למה נאמר בכתוב "לא לחכמים לחם", והשבתי לו כי לשון חכמים לחם, שמדבר מהאנשים החכמים בעיניהם ויחשבו, בחוכמתי וכו' וועצם ידי אמצאי לי פרנסתי, ועל ידי זה יראו להם כי גם לא לחכמים לחם, מה שאין כן, החכמה בעצמותם למי שניתן לו מהשפעתה, דתמן רווחא דמזונא כנ"ל.

(דברי תורה מהדורה חמישאה אות צו)

הסיבה והמסובב

כשאנו רואים האחד מצליח בעסקו, מחשבתנו מבחנת תיכף את הסיבות לזה, ואנו אומרים, כן, הוא מסוגל ויודע את מהלך העסק היטב וגם הוא בעל מרץ רב וכו'... עלינו לדעת כי אף על פי שאנו מכסים את חסרוננו באמונה על ידי שהתרגלנו להזכיר תמיד שם שמיים באומרנו ברוך ה', בעזרת ה', אם ירצה ה', מכל מקום הלא עצם מחשבותינו חשבוניות ומעשינו בנויים על השקפות המהלך הטבעי על פי סיבה ומסובב, אם כן הרי ברור שאמונתנו לקויה בעוה"ר, כמו שאמר הכתוב (ישעיה כט, ג'): "בפיו ובשפתיו כבדונו ולבו רחוק ממני". מעתה עלינו להתחקות ולחשוב הרבה לחזק את האמונה בליבותינו, וללמוד ראשית כול, כי על כל פנים הרי הסיבות כולן מיד ה' הנה, והוא הכותב בעט, כל אשר נראה סיבה אינו אלא מסובבת, כי כל המצליח לא הצליח בשביל שהוא חכם, אלא יען כי חפץ ה' שיצליח, על כן עשהו חכם.

(מכתב מאליהו)

קיבל חוכמה כדי להתפרנס

החכם אשר מינה ה' מאכלו, אל יחשוב בלבו כי בחוכמתו הוא מתפרנס או יתפרנס מחוכמתו ולא יראה שנת בצורת לעולם, אפילו חטא וסרח. שאין הדבר כן, אך בשעה שגזר עליו השם להתפרנס בחוכמתו היה צריך וראוי לאותו דבר, רצה לומר: החכמה שהוא מתפרנס בה. וכן הנבון אשר קנה עושר, לא יקנהו כשיגזור עליו הבורא עוני. אבל על כל פנים צריך למעשים טובים קודם שיגזור עליו ממון בתבונתו, וכפי תוקף מעשיו ורובם, הוא רב עושר ואורך זמנו.

(האמונה והבטחון לרמב"ן, פרק כב)

לא לחכמים לחם

שמעון בר ווא, הוה בקי במרגליתא
היה אומן בקי באבנים טובות ומרגליות **בכל מיליה** ובכל דבר היה אומן בקי, והיה עני מאוד, ומרוב עניותו **לא הוה ליה עיגיל מיכלי** לא היה לו אפילו לחם לאכול. **והוה רבי יוחנן קרי עלוי** והיה רבי יוחנן קורא עליו את הפסוק הנאמר בקהלת (ט): **"וגם לא לחכמים לחם"**.

(ירושלמי מסכת ביכורים, פרק ג' הלכה ג')

נגזר עליו שיתפרנס כפי חוכמתו

שלושה מיני גזרות יש: לפעמים נגזר עליו דווקא שיהא עשיר, עליו נאמר (שמואל א ב, ז) "אף מרומם", שאף הקדוש ברוך הוא מרומם אותו אפילו נגד רצונו. וכן אם גזר עליו שיהא חי ובריא. אולם, אם יעבור במים לא ישטפוהו, ואם

ילך במו אש לא ייכוהו. ואם נגזר עליו שיהא עני או שימות או שיהא מדוכא בייסורי, אם יגיע במועצות ודעת - כל יגיעו לריק ולא יוכל לבטל גזירת שמיים כי לא יחדל אביון. ואם גופו יהיה שומר, שווא שקד שומר ולא יוכל לבטל גזירת שוכן רומה, שתקוות אנוש רימה. אמנם יש שיגזרו עליו מן השמיים שיהיה לו החיים והשלום והעושר על פי הטבע, לפי חריפותו והשתדלותו ולפי שמירתו והנהגתו, על כן למחש בעי שמא כך גזרה חוכמתו יתברך, ליתן לאיש כפי דעתו ויגיעתו, לכן יצא אדם למלאכתו ולעבודתו ויעיין מאוד כפי דעתו איזה דרך ישכון אור להביא טרף לביתו ולשמר בריאותו, וגם ה' ייתן הטוב.

(פלא יועץ ערך דעת)

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

נקודה מתוך שיעורי המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א קוצרים את הפירות

וכן מובא בספר מאור ושמש (פרשת שמיי):
"נהגו אנשי קדמוני זמננו, ללמוד בראש חודש אייר, ובראש חודש מרחשון, הלכה תוספות. מפני שביום טוב נתגלו קדושות עליונות על הכנסת ישראל... ונתכשרו חודשים אלו להשיג דעת התורה יותר מבשאר חודשים, והיה זאת להם לאות: אם ניתוסף להם דעת יותר ומחדשין חידושין דאורייתא יותר מבשאר חודשים, אז ידעו שהשיגו בהחג הקדושות העליונות".
יתירה מכך: אנו מצויים בימי ספירת העומר, תקופה המשלימה את חג הפסח. בליל החג זכינו לקבל מתנה של כוחות רוחניים עצומים, אך אלו נלקחו מאיתנו מיד לאחר קבלתם. כעת, בימי הספירה, אנו משיבים אותם אלינו באמצעות עבודתנו בימים אלו, וכך נזכה להגיע לחג השבועות, יום מתן תורה, קדושים וטהורים, ומוכנים לקבל את התורה הקדושה.

הארה פרטית מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

חג הפסח היה חג מרומם, מלא בהרבה רגעים של התעלות רוחנית, בהם חשנו בקרבת אלוקים. כעת, עם סיומו, מתגבט תחושת חמיצות קלה, כאילו חלף על פנינו דבר מה יקר מאוד. אך זוהי אשליה בלבד, כי האמת היא שהחג לא הסתיים ולא עבר. הוא עדיין מאיר וחורח. במהלך החג נזרעו בנפש כל אחד מאיתנו כוחות עצומים, קדושות עליונות ואורות מאירים, וכעת הגיע הזמן לקצור את פירותיהם המתוקים.

בהיכלי הישיבות והכוללים פותחים את זמן הקיץ בראש חודש אייר. אין זה מקרי, שהחזרה ללימודים מתרחשת מיד לאחר בין הזמנים ניסן. זהו תזמון מדויק ומכוון. לאחר שבחג הפסח נזרעו בנפשנו כוחות וקדושה עליונה, עתה הגיע הזמן המיטבי להתמסר ללימוד התורה. מוחנו מוכן לקלוט את הלימודים בדעת חדשה, להשיג הבנות חדשות ולחדש חידושים.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)